I řekl mi: Piš: Blahoslavení, kteříž jsou k večeři svadby Beránkovy povoláni. A řekl mi: Tato slova Boží jsou pravá. I padl jsem k nohám jeho, abych se klaněl jemu. Ale řekl mi: Hleď, abys toho nečinil. Jsemť spolusluţebník tvůj i bratří tvých, těch, kteříž mají svědectví Ježíšovo. Bohu se klaněj. Svědectví pak Ježíšovo jestiť duch proroctví Zj19,9-10kral.
Teď dobře poslouchejte, nabádá nás k pozornosti náš dlouholetý průvodce v těchto procházkách Boží Slovo: Beránkova Svatba se bude konat v nebi. Ale svatební VEČEŘE se bude odbývat na zemi.
Ilustraci k tomu máme v Mt25,1-13 - v podobenství o deseti pannách. Jistě uznáte, že panny nebyly nevěstou. Kristus má jen jednu nevěstu a tou je Církev. A Ženich se vrátí na zem ke svatební večeři. Vrátí se nejen proto, aby soudil zemi, ale aby tu rovněž měl svatební večeři, které se touží zúčastnit deset panen.
Jiný obraz téže scény je v Ž45. V tomto Žalmu vidíme Krista přicházet jako krále.
Není nám řečeno, kdo je královna, ale víme, že je přítomna.
Královské dcery se skvějí v tvých skvostech, královna ve zlatě z Ofíru ti stojí po pravici Ž45,10ek.
Myslím, že jde o symbol či prototyp církve.
A jsou tu i hosté: I dcera Týru svůj dar ti nese, naklonit si tě chtějí boháči z lidu Ž45,13.
Věřím, že svatební večeře se bude konat na zemi, svěřuje se nám se svým pojetím Dr.McGee.
Pozvanými hosty jsou jak Izraelité tak pohané, kteří vešli do tisíciletého království. Svatební večeří je zřejmě samo milénium.
Zdá se vám to dlouhá hostina? Tato bude opravdu dlouhá! Ale jak jinak, vždyť na konci tisíciletého království vidíme Církev stále ještě jako nevěstu. Hm, představte si líbánky trvající tisíc let! A přece je to teprve začátek. Jaká radost! Jaké nadšení! Anděl dává na tuto scénu jakoby Boží pečeť: "Toto jsou pravá slova Boží."
Potom, co Jan v úloze písaře zapsal děj, pociťuje nutkání poklonit se před andělským poslem, který svou autoritou potvrzuje pravost toho, co Jan vidí a zapisuje... Je však zadržen, aby to nedělal, aby se neklaněl stvoření, ale jedině Stvořiteli. Anděl je přece stvořená bytost. Jen před Bohem se sluší klanět.
Jaká výtka je tu nepřímo adresována satanovi, antikristovi a falešnému proroku, kteří si přáli, aby se před nimi padalo na kolena. I dnes žije mnoho lidí, kteří po tom touží.
Po Beránkově svatbě je další velkou událostí Kristův návrat na zem. Příteli, Král se už chystá přijít! Věřím, že ovšem nepřijde, dokud nebude Církev k němu vtržena, a dokud země neprožije Velké soužení. Ale až Pán Ježíš přijde na zem, bude jeho nevěsta s ním, a jejich svatební večeře, jak jsme viděli, bude probíhat zde na zemi.
Jaký slavný den je před námi, přátelé! Jen kdybychom dokázali odvrátit oči od všelijaké špíny a bláta této země a upřít zrak na to, co je věčné! Co je tak nádherné...
KRISTUS SE VRACÍ JAKO KRÁL KRÁLŮ A PÁN PÁNŮ. Takhle shrnuje náš učitel následující verše. A rozvíjí k nim širší úvahyo Pánu Ježiši Kristu jako o Králi.
A viděl jsem nebesa otevřená, a hle, bílý kůň, a na něm seděl ten, který má jméno Věrný a Pravý, neboť soudí a bojuje spravedlivě. Jeho oči plamen ohně a na hlavě množství královských korun; jeho jméno je napsáno a nezná je nikdo než on sám. Zj19,11-12ek
Jak úžasná scéna! Při pouhém čtení pociťuji zachvění, přiznává osobní zaujetí náš Dr.McGee. Tak toto je ona slavná vrcholná událost, k níž spěje všechno na tomto světě. Je to příchod Ježíše Krista na zem.
Dovolte, abych vám letmo připomněl, jak tato událost zapadá do celkového časového průběhu budoucích dějin, jak jsou nám v knize Zj odkryty. Od 4. do 18.kapitoly jsme se pohybovali v rámci období Velkého soužení, období, které bylo vskutku hrozné. Toto období končí Kristovým příchodem na tuto zem, aby zde zahájil své království.
V minulosti převládala dosti naivní představa co se týče budoucnosti, a někteří lidé, kteří pořádně Bibli nestudují, si ji stále ještě ponechávají. Je asi taková: Ježíš jednoho dne přijde, a všichni mrtví budou vzkříšeni. Dobré ovečky budou na jedné straně, zlí kozlové na druhé. Rozdělení provede Kristus. Jedni vejdou do nebe, druzí půjdou do pekla, a začne věčnost... Znovu musím opakovat, že

je to velice naivní představa.
Boží slovo nemůžete číst, aniž byste si uvědomili fakt, že Bůh má plán a program pro tuto zemi, a že jeho plán se prostě spolehlivě do detailu naplní. Podle toho programu, jak jsme jej při čtení knihy Zj a ostatních proroctví dosud viděli, se Kristův návrat uskuteční na konci Velkého soužení, těsně před zřízením jeho království. Ve srovnání s jeho prvním příchodem je to úžasný rozdíl.
George MacDonald vyjádřil Kristův první příchod slovy: "Všichni vyhlíželi Krále, který by je zbavil nepřátel a povznesl. Ale Ty jsi přišel jako malé dítě, které vyvolalo ženin pláč."
Tímto způsobem vstoupil na svět poprvé. Byl mírný a pokorný. Byl Spasitelem, který zemřel za hříšníky. Ve verších, které máme nyní před sebou, jej však vidíme přicházet v moci a slávě. Jeho příchod bude závěrečným projevem Božího hněvu vůči hříšnému světu. Vzpoura Satana, démonů i lidí je zkrocena, potlačena a potrestána. Před tím, než vytvoří své spravedlivé království, odstraní veškerou nespravedlnost.

Ve Zj4,1 jsme viděli, jak se před Janem otevřela nebesa, a bylo mu jako představiteli církve dovoleno vstoupit do nebe, aby viděl, že starci, či starší - t.j. církev - tam už jsou. A zde, v 19.kap.Zj, se nebesa znovu otevírají. Vidíme Krista, jak sedí na bílém koni, což charakterizuje boj. Když byl Pán Ježíš na zemi, vjel do Jeruzaléma na oslátku, které, ač to pro židovské prostředí bylo zvíře královské, vyjadřovalo pokoj, ne válku.
Ten, který sedí na bílém koni, je nazván Věrný. To je ten, který přišel beze zbytku věrně uskutečnit dlouhodobý Boží program s člověkem, s lidstvem. Všechno vykonal dobře. Je Věrný. On je ten JEDINÝ, komu můžeme důvěřovat, na koho se můžeme spolehnout.
Kromě toho je nazván Pravý. Pravost je jeho podstatným rysem. On je ten, který byl na mnoho způsobů potvrzen samotným Bohem, že je tím pravým Meisášem, už když byl na této zemi. Tím spíše nyní, když jej vidíme ve slávvě jako svrchovaného Pána a soudce všeho, co existuje... Navíc také pravdivost je jeho přirozeností. Co říká, je pravda, ale nejen to. On je normou či měřítkem pravdy. On sám totiž JE Pravda. Jak je to pro nás nádherné, že můžeme mít někoho, komu dnes lze bezmezně důvěřovat, Vždyť skoro všechno, co v tomto světě slyšíme, je podáváno nějak účelově zkresleně a všechno je zneužito k propagandě.
Tento Věrný a Pravý přichází, aby soudil a bojoval. Není zde proto, aby znovu umřel na kříži. Jeho dílo bylo dokonalé a kdo chtěl, mohl se ho ke své spáse chopit!
Jeho oči plamen ohně. Už ve Zj1,14 jsme Janovým pohledem viděli jeho oči JAKO plamen ohně. To bylo tehdy, když se procházel mezi svícny, mezi pozemskými sbory, či církvemi a ve svém světle si je prohlížel... či soudil je. Ale teď je tu v tom vyjádření rozdíl. Je podstatně silnější: jeho oči plamen ohně. Vždyť přichází, aby soudil zemi a vypořádal se s veškerou její nespravedlností.
Na jeho hlavě množství královských korun. Tento záběr naznačuje, že bude jediným pozemským vládcem, připadnou mu totiž všechny královské koruny, jaké kdy kde byly. A mohu vás ujistit, povídá náš starý biblista, že forma jeho vlády bude svrchovaná diktatura.
Příteli, jestli nemiluješ Pána Ježíše a on není tvým Spasitelem, a dožiješ-li se jeho návratu na zem, pak ti nastane ten nejnepohodlnější úsek života, protože Kristus bude svrchovaný vládce. Kuře nepípne, kohout nezakokrhá a člověk se nepohne bez jeho svolení. On je Král králů a Pán pánů. Na tom se nedá nic změnit, to je třeba vzít pouze na vědomí a podřídit se tomu...
Nezapomeňme však, že on je současně Králem pokoje, Králem, který je plný lásky k těm, kdo jeho lásku přijali...

Jeho jméno je napsáno a nezná je nikdo než on sám. Co je to za jméno, že je kromě něho samotného nikdo jiný nezná? Dostal zde už čtyři jména, která jsou v souladu se zprávami evangelií:
1. Král králů. To koresponduje s evangeliem Matouše, neboť Matouš nám představuje Krista jako krále.
2. Věrný a Pravý koresponduje s evangeliem Marka, v němž je nám Mesiáš představen jako Boží služebník. Důležitou věcí u služebníka není jeho rodokmen, ale jeho důvěryhodnost. Je věrný a pravý? To jsou kvality, na nichž u služebníka záleží.

3. Jméno ve znění "Slovo Boží" je zopakováním jeho označení v evangeliu Janově: "Na počátku bylo Slovo... a Slovo se stalo tělem..." (J1,1.14).
4. A jaké je to jméno, které nikdo nezná? Mám nápad, povídá náš starý pastor. Snad to jméno koresponduje s evangeliem Lukáše, ve kterém je představen jako Ježíš, jako Syn člověka.
Nutno říci, že v dnešní době panuje velká obeznámenost s tímto jménem. Především tedy v rovině různého klení a rouhání, ale i v projevech všelijaké uvolněnosti a drzosti přímo vůči jeho osobě. A přitom je to jméno, které budeme důkladně zkoumat po celou věčnost. On je Ježíš, Syn člověka. Znáte Ježíše doopravdy? Dobrá, nikdo nezná Syna než Otec, a zde se dovídáme, že až přijde, bude mít jméno, které nikdo z lidí ve skutečnosti nezná, jen on sám.
Apoštol Pavel krátce před závěrem svého života, tedy nikoli na začátku své služby, nýbrž na konci svého působení, řekl, že chce vynaložit veškeré úsilí na to, aby poznal jej a moc jeho vzkříšení i účast na jeho utrpení Fp3,10.
Nikdo nezná Syna než Otec. Touha poznávat jej a samotné to poznávání jeho osoby bude jedna z věcí, které učiní nebe NEBEM. On je tak obdivuhodný, že doopravdy poznání jeho osoby zabere zbytek věčnosti. Lidé, které poznáváme tady na zemi, nás často při hlubším seznámení příliš nenadchnou. Hlavně když je poznáme lépe i s jejich různými specialitami a slabinami. Ale čím víc budeme poznávat Pána Ježíše, tím větší nadšení v nás bude vzbuzovat. MOc se těším na to poznávání...

V J14,7.9 čteme:
Kdybyste znali mne, znali byste i mého Otce. Nyní ho již znáte, neboť jste ho viděli...
T.j. v osobě Syna, jak to Pán Ježíš záhy vysvětlil: Ježíš mu odpověděl: "Tak dlouho jsem s vámi, Filipe, a ty mě neznáš? Kdo vidí mne, vidí Otce, Jak tedy můžeš říkat: Ukaž nám Otce?"

A pak znovu ve velekněžské modlitbě slyšíme Pána Ježíše, jak se modlí:
A život věčný je v tom, když poznají tebe, jediného pravého Boha, a toho, kterého jsi poslal, Ježíše Krista J17,3.
Ve chvíli, kdy přicházíme ke Kristu a přijímáme jej jako svého Spasitele, Zachránce od hříchu, vstupujeme vlastně do školy. Začínáme jej poznávat. Ale to jsme teprve v mateřské škole.
Dovolte, abych vám řekl více méně osobní vyznání, otevírá nám osobní postoje náš starý BJV: Jako kazatel jsem už v penzi, ale vytyčil jsem si pro sebe cíl: chci poznat Ježíše lépe, než jak ho znám dosud. Každé ráno vstanu a podívám se z okna. I DNES ráno jsem to udělal. V Jižní Kalifornii bývá mlhavo, ale já řeknu: "Pane Ježíši, děkuji Ti, žes mne dovedl do dalšího dne. Miluji Tě. Miluji Tě, Pane Ježíši, ale ach, někdy se mi zdáš být tak hrozně vzdálený, jakoby v té mlze. Toužím Tě poznat. Kéž tvůj Svatý Duch způsobí, abys pro mne (teď právě, a zde) byl osobní skutečností..." Jméno Ježíš - ach, co znamená, koho vlastně představuje? Jakou je On osobností!

Ještě jednu věc bych rád podotkl k tomuto předmětu: my nejen že budeme v průběhu věčnosti poznávat stále víc Pána, ale dostaneme se i k lepšímu vzájemnému poznání. Upřímně si myslím, že se navzájem neznáme tak, jak bychom se mohli nebo měli znát.
Občas i u některých docela blízkých lidí zjistím, že jsem byl hrubě nepochopen. Tím spíš na některý svůj výrok v rozhlasovém projevu vzápětí dostanu téměř šokující dopisy. A někdy si těžko dovedu vysvětlit, jak mi mohli lidé tak špatně porozumět.
V nebi se poznáme tak, jak jsme známi samotnému Pánu. Myslím, že to bude dobře. Zároveň poznáme i každý sám sebe.
Jednou v létě jsem se zotavoval po nemoci a hodně odpočíval, a tak mi bylo umožněno v klidu sedávat s manželkou na dvorku. Bylo pro mě najednou docela zvláštní zase se nově obeznamovat s jejími prožitky. Bylo to báječné. Najednou jsem zase trochu víc porozuměl, kolik obětí vlastně přinesla, a jak vzácná byla po celá léta její věrnost. Jak jsem tak prožíval ty klidné týdny a přemýšlel o náš obou, mám za to, že DOOPRAVDY se s ní seznámím až v nebi.

Jak slavné to bude v nebi! Vždyť už v tomto našem pozemském životě zjišťujeme, že roste-li naše láska ke Kristu, roste i naše láska vzájemná.
Nyní se však vraťme zpátky zase k našemu textu a soustřeďme pozornost na další popis Kristova zjevu při jeho druhém příchodu na tuto zem...

Má na sobě plášť zbrocený krví a jeho jméno je Slovo Boží. Za ním nebeská vojska na bílých koních, oblečená do bělostného čistého kmentu. Z jeho úst vychází ostrý meč, aby jím pobíjel národy; bude je pást železnou berlou. On bude tlačit pres plný vína trestajícího hněvu Boha všemohoucího. Na plášti a na boku má napsáno jméno: Král králů a Pán pánů. Zj19,13-16ek
Povšimněte si, že má roucho postříkané krví, a že tlačí vinařský lis Božího rozhorlení a hněvu. Tento pohled nás vede zpět do Iz63,1-6. To je úsek Písma, který jsme si citovali nedávno.
Z těchto souvislostí je jasné, že tento text a obraz v něm obsažený se netýká prvního Kristova příchodu, kdy se stal zástupnou obětí, kdy se stal Spasitelem světa. Ale tohle slovo se týká jeho druhého příchodu na zem, který je popsán zde ve Zj19.
Vyjádření bude je spravovati prutem železným nebo ekum bude je pást železnou berlou, nás vede k ohlédnutí do Ž2, který jsme si také už několikrát připomínali:
"Já jsem ustanovil svého krále na Sijónu, na své svaté hoře!" Přednesu Hospodinovo rozhodnutí. On mi řekl: "Ty jsi můj syn, já jsem tě dnes zplodil. Požádej, a národy ti předám do dědictví, v trvalé vlastnictví i dálavy země. Rozdrtíš je železnou holí, rozbiješ je jak nádobu z hlíny" Ž2,6-9ek.
Někoho může překvapit prudkost jeho hněvu a jeho soudu při jeho druhém příchodu. Nápadně totiž kontrastuje s jeho dobrotou, s níž přišel na tuto zem poprvé. Ale právě na to máme celé Boží Slovo, abychom svého Spasitele a Pána poznali plně. Ne jen jeho vybrané stránky, které by se nám líbily. Takže při čtení Zj vidím Pána Ježíše nejen jako pokorného Beránka, nýbrž současně jako Beránka, který s veškerou mocí a autoritou vykonává náležitou spravedlnost.